

سووردهی مەریهەم ٩٨ ئایه ته

سووردهی مەریهەم له مەككه هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ٩٨ ئایه ته.

به ناوی خوای به خشر و دل لاوین.

کاف، ها، یا، عەین، صاد، (وتووێانه زانستی جەبر لەم بیته لەت له تانه سازدراوه.) ﴿١﴾ باسی چاکە ی پەرۆینەرته سه بارهت به زه که ریای عه بدی خۆی ﴿٢﴾ له ده مه ی وا به دهنگیکی نزم و نهوی هاواری له پەرۆینهری خۆی کرد (قورطبی ج ٦ شه پۆل) ﴿٣﴾ وتی: ئە ی پەرۆینهرم! ئیسکم سیس بووه و له بهر (دهردی) پییری، مسوی سه رم بهرق ته داته وه، ئە ی پەرۆینهرم! له پارانه وه ی خۆم له تو بی هیوا نه که راومه ته وه ﴿٤﴾ من سه بارهت به که س و کارم دوای مردنم ترسم هه یه (که دینی تو را نه گرن) و خیزانم نه زۆکه، جا به قودره تی خۆت مندالێکی چاکم پی بده ﴿٥﴾ که میراتگری من و بنه ماله ی یه عقووب با ئە و بی، جی ی رازی بوونی تویش بی ﴿٦﴾ ئە ی زه که ریا! ئیمه به مندالێک مزگینیت پی ده دهین که ناوی یه حیایه، کورپیک که بهر له مه ناوی وا نه بووه ﴿٧﴾ وتی: ئە ی پەرۆینهرم! چلۆن کورم ده بی، له حالێکدا ژنه که م نه زۆکه و خۆیشم له بهر پییری بی هیژ که وتووم ﴿٨﴾ وتی: پەرۆینهرت وای فه رمسوه (و ئیراده ی کردوه)، ئە مه بو من ئاسانه، من له پیشدا تو م خه لّق کرد و شتی نه بووی ﴿٩﴾ وتی: ئە ی پەرۆینهرم! نیشانه یه کم بو دابنی، فه رموی: نیشانه ی تو ئە مه یه که سی شه و رۆژ زمانت بو قسه کردن (له گه لّ خه لّق) ناگه ری، بی وه ی هیچ وه ییک و ئازاریکت هه بی؛ یا که چی زمانیشت ساغه ﴿١٠﴾ جا ئە و له میحرابی عیباده ته وه هاته ده ری بو لای هۆزه که ی به هیما یه ئە وانی تیگه یاند که به یانان و ئیواران هه ر بی خه وش ی و پاکی خوا بلین (و بلین: خوا بی خه وش و پاکه) ﴿١١﴾

ئەي يەھيا! ئەم كىتئىبە (تەورات) پىر بە ھىنز بگرە، ئىيمە لە كارزانيمان لە مندا لىيەو پىدا
 ﴿۱۲﴾ لە گەل دلسۆزى و بىن گەردى لە لايەن خۆمانەو (رۆح و کردەو مان پاك كرد؛ چونكا)
 خۆپارىز و لە خواترس بوو ﴿۱۳﴾ سەبارەت بە باوك و داىكى چاك بوو، لاسارى و سەربزىوى
 نەببوو پيشەى (خۆ بە زل زان) و ملبادەر و خۆنەگر و تاوانبار نەبوو ﴿۱۴﴾ سەلامى لى بى
 رۆژئى كە لە داىك بوو و رۆژئى كە ئەمرئى و رۆژئى كە زىندوو دەكرىتتەو (و حەشر دەكرئى)
 ﴿۱۵﴾ لەم كىتئىب (قورئان) دەدا يادى مەريەم بگە، ئەو دەمەى كە لە خانەوادەى جيا بۆو و لە
 لاي خۆرھەلاتى (بەيتولموقەدەس) جىگىر بوو ﴿۱۶﴾ پەردەيەكى لە نىوان خۆى و ئەواندا
 رايەل كرد، لەو دەمەدا رۆحى خۆمان ناردە لا، جا بۆ ئەو خۆى كرد بە وىنەى مرۆفئىكى تەواو
 ﴿۱۷﴾ (ئەو ترساو) وتى: لە (ترسى) تۆ پەنا دەبەمە بەر خواى بەخشەر، ئەگەر خۆپارىزى
 (نىزىكم مەكەو) ﴿۱۸﴾ وتى: من تەنيا راسپاردەى پەرورەينەرتەم، (ھاتووم) تا كورپىكى پاك
 پى بىبە خشم ﴿۱۹﴾ وتى: جا چلۆن كورم دەبى، كەچى تا ئىستا كەس دەسى لى نەداوم و ژئىكى
 داوئىن پىس و داوئىن تەر نەبووم؟! ﴿۲۰﴾ وتى: قسە ئەمەيە كە پەرورەينەرت فەرموويەتى: ئەم
 كارە بۆ من ئاسانە، ئىيمە دەمانەوئى بىكەينە نىشانەيەك بۆ خەلك و رەحمەتتىك بى لە لايەن
 ئىمەو؛ ئەمە كارىكە كراو (جىيى قسە لى كردنى بۆ نەماو) ﴿۲۱﴾ جا (سەرئەنجام مەريەم)
 دووگيان (زگى پى) بوو بىچوو لە نىو تۆمدانىدا گوورا و بەو زگەو خۆى گەياندە جىگايەكى
 دوور (لە شارى ناسرە) ﴿۲۲﴾ جا ژانى زان ئەوى بۆ لاي بىنە دارپىكى براو پاكىش كرد، (لەبەر
 پەريشانى) وتى: خۆزگە بەر لەمە مردبام و لە بىر بچووبامەو! ﴿۲۳﴾ جا لە خوار پىيەو
 (جوبرەئىل) يا عيسا) ھەراى لى كرد: خەفەت مەخۆ، پەرورەينەرت زنە و جۆگە ئاويكى
 پىكھىناوہ ﴿۲۴﴾ كۆتەرەى ئەو دار خورمايە بۆ لاي خۆت راوھىيەنە و بىتەكئىنە، تا خورماى
 پىكھىشتووى تەر و تازەت بۆ بوەرينى ﴿۲۵﴾

جا (لهو خورمایه) بخۆ و (لهو ئاوه) بخۆوه و چاوت (بهو مندالّه: عیسا) پروون بکه‌وه، جا هه‌رکاتێ که‌سیکت دی (به ئیشاره) پیتی بلّی: بۆ (خوای) به‌خشهر رۆژووم له‌ خۆم گرتووه (نه‌زرم کردووه) و به‌رۆژووم، له‌ ئاخه‌فتن بتکه‌مه‌وه، جا ئه‌مرۆ له‌ گه‌ل که‌س قسه‌ ناکه‌م ﴿٢٦﴾ جا (مه‌ریه‌م) ئه‌وی گرتبووه باوه‌ش و به‌ره‌و لای هۆزه‌که‌ی هینای، وتیان: ئه‌ی مه‌ریه‌م! کارێکی سه‌مه‌ره و دزیوت کردووه ﴿٢٧﴾ ئه‌ی خوشکی هاروون! نه‌ باوکت خراپ (و داوین‌بیس) بوو، نه‌ دایکیشته‌ به‌دکاره‌ بوو ﴿٢٨﴾ جا (مه‌ریه‌م) هیما و ئیشاره‌ی به‌و (عیسا) کرد، وتیان: چلۆن له‌ گه‌ل ساوا و مندالیکی نێو لانک و بێشکه‌ بئاخپوین و قسه‌ بکه‌ین؟! ﴿٢٩﴾ (له‌ناکا و عیسا به‌ زمان هات) وتی: من به‌نده‌ی خوام، کتیب (ئینجیل) ی به‌ خه‌لات پی‌داوم و منی کردۆته‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿٣٠﴾ له‌ هه‌رکوێش بم پی‌وه‌ده‌ممی پیرۆز کردووه و رایسپاردوم هه‌تا زیندووم نوێژ بکه‌م و زه‌کات بده‌م ﴿٣١﴾ بۆ دایکم چاک بم و نه‌یشی کردووم به‌ سه‌ریزیو و یاخی و زۆردار و بی‌ئاکاری نه‌کردووم ﴿٣٢﴾ سه‌لام (ی خوا) م لێ بی‌ رۆژی له‌ دایک بووم و رۆژی که‌ ده‌مرم و رۆژی که‌ زیندوو ده‌بمه‌وه ﴿٣٣﴾ قسه‌ی راست و دروست له‌بابه‌ت عیسا‌ی کورێ مه‌ریه‌م هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان تیا دوودلن ﴿٣٤﴾ نه‌بووه و ناشبی خوا مندالی هه‌بی، خوا پاکه‌، هه‌رکاتێ (بیه‌وی) کارێ بکا، ده‌فه‌رمی: ببه‌ و ئه‌ویش ده‌بی ﴿٣٥﴾ به‌راسته‌ی خوا په‌روه‌رینه‌ری من و ئیوه‌یه، جا بیپه‌رستن، ئه‌مه‌یه‌ ریگای راست ﴿٣٦﴾ به‌لام (دوای عیسا) هه‌ندئ له‌ ده‌سته‌ و تا‌قمانه‌ له‌ نێو خۆیاندا جیا‌وازیان سازدا، جا واوه‌یلا بۆ ئه‌و خاوه‌ناسانه‌ له‌ وه‌ختی دیتنی رۆژی گه‌وره‌ (هه‌شر) ﴿٣٧﴾ (له‌و رۆژه‌دا) که‌ دینه‌ لامان چه‌ند چاک ده‌بیسن و چه‌ن چاک ده‌بینن، به‌لام ئه‌مرۆ ناحه‌قه‌کان له‌ لارییه‌کی دیاردان ﴿٣٨﴾

ئه‌وانه له پرۆژی داخ و که‌سه‌ر (پرۆژی به‌رئێ که‌هه‌موو که‌س خه‌فه‌تباره) بترسیینه، کاتێ که‌ کار له‌ کار ترازاو، له‌ حالیکدا هه‌یشتا ئه‌وانه له‌ غه‌فله‌ت و بی‌ئاگاییدان و برۆ ناھیتن ﴿٣٩﴾ به‌راستی ئیمه‌ زه‌وی و ته‌واوی ئه‌وانه‌ وا له‌سه‌ر زه‌وین، به‌ میرات ئه‌یبه‌ین و هه‌موو به‌ره‌و لای ئیمه‌ ده‌گه‌ریندرینه‌وه ﴿٤٠﴾ له‌م کتیبه‌دا یادی ئیبراهیم بکه‌ که‌ زۆر راستبێژ و پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﴿٤١﴾ وه‌ختێ به‌ باوکی خۆی وت: ئه‌ی بابه‌! بۆچ شتییک ده‌په‌رستی که‌ نابیسێ و نابینێ و ناتوانێ بی‌نیازت بکا ﴿٤٢﴾ ئه‌ی بابه‌! زانست و زانیارییکم بۆ هاتوه‌ که‌ بۆ تۆ نه‌هاتوه‌، جا به‌ دوام که‌وه‌ تا بتخه‌مه‌ سه‌ر ریگای راست و دروست! ﴿٤٣﴾ بابه‌! شه‌یتان مه‌په‌رسته‌، شه‌یتان له‌ فه‌رمانی (خوای) به‌خشه‌ر نافه‌رمانی و سه‌ریچی کرد ﴿٤٤﴾ بابه‌! به‌راستی من له‌مه‌ ده‌ترسم که‌ عه‌زابێ له‌ لایه‌ن خوای به‌خشه‌ره‌وه‌ بگاته‌ تۆ، جا له‌ ئاکامدا بیه‌ته‌ دۆستی شه‌یتان ﴿٤٥﴾ وتی: ئایا ئیبراهیم تۆ له‌ خویانی من وه‌ره‌ز و جارز و بیزاری؟ ئه‌گه‌ر (له‌م کاره) ده‌س هه‌لنه‌گری به‌ردبارانت ده‌که‌م، بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ لیم دوور به‌ ﴿٤٦﴾ (ئیبراهیم) وتی: سه‌لام له‌ سه‌ر تۆ بێ، من له‌ په‌روه‌رینه‌رم داوای لی‌بوردنت بۆ ده‌که‌م، به‌راستی خوا سه‌باره‌ت به‌ من فره‌ دل‌لاوینه‌ ﴿٤٧﴾ له‌ ئیوه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ غه‌یری خوا هاواری لی‌ ده‌که‌ن دووری ده‌که‌م و هاوار بۆ په‌روه‌رینه‌رم ده‌به‌م و هیوادارم هاوار و بانگم بی‌وه‌لام نه‌مینێ ﴿٤٨﴾ جا کاتێ له‌وان و له‌ غه‌یری خوا که‌ ده‌په‌رستن، خۆی لادا، ئیسحاق و یه‌عقوبمان پی به‌خشی و هه‌موومان کردنه‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿٤٩﴾ به‌ر به‌زه‌یی خۆمان خستن و ناوینشانمان به‌ چاکه‌ به‌رز کرده‌وه‌ ﴿٥٠﴾ له‌م په‌راوه‌ (تاسمانیه‌دا) یادی موسا بکه‌، به‌راستی ئه‌وه‌ هه‌لبژارده‌ و ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿٥١﴾

ئىمە ئەومان لە لای راستى (كىتوى) توورەو بە بانگ كرد و نىزىكمان كردهو و تا بە نەينى
 حالى بكەين ﴿۵۲﴾ بە رەحمەتى خۇمان ھاروونى برايمان كە پىغەمبەر بوو پى بە خشى ﴿۵۳﴾
 لە كىتەيدا يادى ئىسماعىل بكە، بە راستى ئەو لە بەلئىنە كانيدا راستى پىغەمبەر بوو
 ﴿۵۴﴾ ئەو ھەميشە فەرمانى بە بنەمالەى خۇى بۆ نوپۆ كردن و زەكاتدان ئەدا، ئەو
 ھەميشەش لای پەرورەينەرى جىي رەزامەندى بوو ﴿۵۵﴾ لەم كىتەيدا لە ئىدىرىس (پىش) ياد
 بكە، بە راستى ئەو زۆر راستى پىغەمبەر بوو ﴿۵۶﴾ ئىمە ئەومان گەياندە پلەيەكى بەرز
 ﴿۵۷﴾ ئەوانە كەسانىك بوون كە خوا ناز و نىعمەتى پى دابوون، لە پىغەمبەران، لە مندا لائى
 ئادەم و لە كەسانى كە لە گەل نوح سواری گەمىمان كردن و لە زارۆكى ئىبراھىم و ئىسرائىل
 (پەعقووب)، لەوان كە رىنۆينىمان كردن و ھەلمانبىژاردن، كاتى نىشانەى خواى رەھمانيان
 بەسەردا دەخویندراو دەكەوتنە كورنۆش، لە حالىكدا كە سوژدەيان دەبرد و دەم بە گریان بوون
 ﴿۵۸﴾ جا دواى ئەوان مندا لائى ناچاك و ناشياو بوونە جىگىريان كە نوپۆيان زاىە كرد، لە
 نوپۆيان نەدەپرسى و بە دواى ئارەزوودا رۆيشتن، بەم زووانە تووشى ئازار و خەسار دەبن ﴿۵۹﴾
 مەگەر ئەوانەى كە لە تاوان پىرىنگىنەو و پاشگەز بىننەو و پىروا بىنن و كردهوئى چاك
 بكەن، جا ئەمانە ئەچنە بەھەشت و ھىچ جۆرە ستمەمىكىان لى ناكرى ﴿۶۰﴾ باغكەلىكە خوش
 لە نەدیده، كە خواى دلۆقان بەلئىنى ئەوئى بە بەندەكانى خۇى داو، بە راستى بەلئىنى خوا ھەر
 دىستە دى ﴿۶۱﴾ ئەوانە قەت بىجگە لە سەلام قسەى قۆر و بى جى و چەلتەى لابلە لە
 بەھەشتا نابىسن، ھەموو بەيانان و ئىواران ژەمیان لەوئىدا بۆ ھەبە ﴿۶۲﴾ ئەمە بەھەشتىكە
 كە بە مىرات بە بەندەكانى خۇپارىزى خۇمانى ئەدەين ﴿۶۳﴾ ئىمە (مەلائىكە) ناىترىنە
 خوارى مەگەر بە فەرمانى پەرورەينەرت، ئەوئى كە لە پىشمانەو دى و ئەوئى كە لە پاشمانە
 و رابردو و ئەوئى كە لە ئىوان ئەم دووانەدايە، تەنبا بۆ خوايە، پەرورەينەرت قەت ھىچ
 شتىكى لە بىر نەچووە ﴿۶۴﴾

(هەر ئه‌وه) رَاهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ نیوان ئه‌م دووانه‌دایه، جا ئه‌و بپه‌رسته و
 بۆ په‌رستنی خوا خۆراگر به، ئایا ئاگات لێیه‌ هاوناویکی هه‌بێ ﴿٦٥﴾ مرۆ ده‌لێ: ئایا دوا‌ی
 مردن له‌ داهاتوودا (له‌ قه‌بر) زیندوو دێمه‌ ده‌ری ﴿٦٦﴾ ئایا ئینسان بپه‌ر ناکاته‌وه‌ که‌ ئێمه‌
 ئه‌ومان به‌ر له‌ مه‌ خه‌لق کرد، له‌ حالیکدا که‌ شتی‌ک نه‌بوو ﴿٦٧﴾ جا سویتند به‌ په‌روه‌رینه‌رت
 هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ گه‌ل شه‌یتانه‌کان پیتکه‌وه‌ کۆیان ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌ پاشان ده‌وران ده‌ور له‌
 جه‌هنده‌مدا حازر بکری‌ن به‌ چۆک‌دادراوی ﴿٦٨﴾ له‌ پاشان له‌ هه‌ر ده‌سته‌یی که‌سانێ که‌ له‌
 هه‌مووان له‌ به‌رانبه‌ر خوای به‌خشه‌ردا یاغیتر بوون، جیا ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿٦٩﴾ (بزانه) ئێمه‌ به‌و
 که‌سانه‌ی که‌ (بۆ سووتان) له‌ نیو ئاگری جه‌هنده‌مدا شیواترن هه‌ر خۆمان ئاگا و زاناترین
 ﴿٧٠﴾ هه‌یج که‌س له‌ ئێوه‌ نییه‌ مه‌گه‌ر تووشی ئه‌و (جه‌هنده‌م) نه‌بێ، ئه‌مه‌ فه‌رمایێکه‌ له‌
 په‌روه‌رنده‌ته‌وه‌!! هه‌ر ده‌بێ جی‌به‌جی بکری ﴿٧١﴾ له‌ پاشان له‌ خواتر سه‌کان رزگاریان ده‌که‌ین،
 سته‌مکاران به‌ ده‌سه‌وه‌ژنه‌و له‌ویدا دیلینه‌وه‌ ﴿٧٢﴾ هه‌رکاتێ که‌ نیشانیان دیاریده‌ری روونی
 ئێمه‌یان بۆ بخویندریته‌وه‌ کافران به‌ برواداران ده‌لێن: کامه‌ لا له‌و دوو تاقمه‌ (ئێمه‌ و ئێوه)
 جی‌گه‌ی باشت‌ر و دیوه‌خانی له‌بانتره‌؟! ﴿٧٣﴾ ئای چه‌ن به‌ره‌مان پێش ئه‌وان له‌ ناو بردوووه‌ که‌
 له‌وانه‌ که‌ له‌وه‌لی ناوما‌ل ریکتر و به‌دیمه‌نیش له‌وان رازاوه‌تر بوون! ﴿٧٤﴾ بلێ: که‌سه‌ی که‌
 لا‌رێیه‌، تا به‌لێنی خوا به‌ چاو ده‌بینی، خوا قه‌یرانی بۆیان داناو و مو‌له‌تی پێ ته‌دا، جا یا
 عه‌زایی ئه‌م دنیا یا هی ئه‌و دنیا (ده‌بینی)، جا ئه‌و رۆژه‌یه‌ که‌ ده‌زانێ چ که‌سه‌ی جی‌گه‌ی خراپتره‌
 و چ که‌سه‌ی سپای بی‌هه‌زتره‌؟ ﴿٧٥﴾ ئه‌و که‌سانه‌ی خودا شاره‌زای کردوون پتر شاره‌زایان ده‌کا
 په‌روه‌رنده‌ت بۆ خیری که‌ ده‌مینێته‌وه‌، پاداشی باشت‌ر هه‌یه‌ و سه‌ره‌نجامی‌شی باشت‌ر ﴿٧٦﴾

ئەو مەروپەت دی لە نیشانەکانی ئیمە حاشای کرد و گوتی لیم پروونه مال و مندالێکی زۆرم بێ
 ئەدری ﴿٧٧﴾ ئایا ئەو لە رازی نادیار و نەهینی ئاگادار بووه، یا لای خوا پەیمان و بەلینی
 وەرگرتووه؟ ﴿٧٨﴾ قەت وا نییە، ئیمە لە دواییدا ئەوەی ئەو دەیلێ، دەینوسین و عەزابی
 لەسەر بەردەوام دەکەین! ﴿٧٩﴾ ئەوەی ئەو دەیلێ (لە مال و منال) بە میرات لیتی وەرده‌گیرین و
 تاک و تەنیا دیتە لای ئیمە ﴿٨٠﴾ ئەوانە بێجگە لە خوا بت‌گەلیکیان (بۆ خۆیان) هەلبژارد تا
 بۆ ئەوان ببنە هێز و پشتیوان ﴿٨١﴾ قەت وا نییە، (لە قیامەتدا) بتەکان حاشا لە پەرستنی
 ئەوان دەکەن، بە دژی ئەوان رادەوه‌ستن ﴿٨٢﴾ ئایا نەترانی کە ئیمە شەیتانە‌کانمان ناردە سەر
 خوانە‌ناسان تا بیانتاوی‌ننەوه و رایانتلە‌کینن؟ (ازا: هەزرا کولان، گۆران، ژیر و پروو بوون) ﴿٨٣﴾
 جا (لەبەر ئەمە) تالووکەیان لێ‌مە‌کە، تەنیا ئیمە ئەوان (و کردە‌وه‌یان) بە وردی دەژمێرین
 ﴿٨٤﴾ لەو رۆژەدا خۆپاریزان بە تینکرا کۆ دەکەینەوه و دەیان‌بەینە لای خوای بە‌خشەر ﴿٨٥﴾
 تاوانباران بە تینوویەتی بۆ جەهەندەم خر دەکری‌نەوه و رەپێچەک دەدرین و لێ‌دە‌خوڕین ﴿٨٦﴾
 ئەوانە قەت دەسلاتی تکیان نییە مە‌گەر لای رەحمان (خوا) پەیمانی هەبێ (و پڕ بە دل
 شایەدی بە تاقانە بوونی خوای دابن) ﴿٨٧﴾ ئەوانە وتووشیانە: رەحمان (خوا) مندالی بۆ خۆی
 داناوه! ﴿٨٨﴾ بە هەقیقەت قسە‌یە‌کی رەق و دزیو (و قۆر) تان بە زارا هیناوه ﴿٨٩﴾ لەوانە‌یە
 ئاسمانە‌کان لەبەر ئەم قسە‌یە پارچە پارچە بێ و زەوی لەت بێ و کێوکان (لە بەریە‌ک بچن) بە
 هار‌ه‌هار بڕووخینە خوار) ﴿٩٠﴾ لەبەر ئەوەی وتیان خوا منالی هەیه ﴿٩١﴾ بۆ خوا شیاو
 نییە کە مندال بۆ خۆی دابن ﴿٩٢﴾ هەرچی لە ئاسمانە‌کان و لە زەویدا‌یە وە‌کوو عەبد دینە
 لای خوای دلۆفان ﴿٩٣﴾ سەر‌حساب بە ئاگاداری ئەوانە‌ی بە وردی ژماردووہ ﴿٩٤﴾ لە رۆژی
 قیامەتدا هەموو تاک و تەنیا لای خوا حازر دە‌کرین ﴿٩٥﴾

کهسانی که بروایان هیناوه و کردهوهی چاکیان کردووه، خوای دلۆشان خوشهویستیان دهکا
﴿۹۶﴾ جا ئیمه قورئانمان لهسه زمانی توئاسان کرد، تهنیا له بهر ته مه که مزکینی به
خوپاریزان بدهی و هۆزی دوژمن و سهسهخت بترسینی ﴿۹۷﴾ چهندین بهره مان له مانهیش قپ
تی خستوو، ئایا به هیچ یهک لهوانه ههست دهکهی، نووزهی ئهوان ده بیسی (رگزا: نووزه،
دهنگی نزم، سرتسرت) ﴿۹۸﴾

سوورپی تاها ۱۳۵ تایه ته

سوورپی تهها له مهککه هاتۆته خواری به (بسم الله) وه ۱۳۵ ئایه ته.

به ناوی خوای به خشر و دل لاوین.

تاها ﴿۱﴾ ئیمه قورئانمان بو نه ناردی که خۆت بخه یته بجهختی و دهردهسهری ﴿۲﴾ تهنیا بو
وهبیر هینانهویه بو کهسانی که (له خوا) نه ترسن ﴿۳﴾ (قورئان) له لایهن به دیهینهری زهوی و
ئاسمانه بهرزهکان، ئهم قورئانه هاتۆته خواری ﴿۴﴾ ئه و خوای به خشره که لهسه تهختی
دهسهلاتی خۆی دامهزراوه ﴿۵﴾ ههرچی له نیو ئاسمانهکان و زهوی و له نیوان ئهم دووانه دایه و
ئهی له ریژ خاک و نیو دل و دهروونی زهوی دایه هه مووی هی خواجه ﴿۶﴾ ئه کهر دهنگت هه لپری
یا نا، (یا به سرتسرت)، ئه و (خوا) به راز و نهینی و پچه و تهنانهت نهینتر له وهیش (که لیویش
نه بزوی) ده زانی! ﴿۷﴾ (خوا) یهک که بیجگه له و خودای تر نییه، ههر بو ئه وه ناوکه لی پیرۆز و
جوان و چاک ﴿۸﴾ ئایا هه وائی موسات پی که یسه؟ ﴿۹﴾ کاتی که ئاگری (له دووره وه) دی،
به خیزانی خۆی وت: راوهستن و لیسه مه بزوون، ئاگریکم دی، به لکوو من چلۆسک و
پۆلوویه کتان له وه بو بینم، یا له کن ئه و ئاگره وه رینوینیک بدۆزمه وه ﴿۱۰﴾ جا کاتی هاته
لای ئاگره که، هه را کرا که ئهی موسا! ﴿۱۱﴾ منم من په ره رینهری توّم پیلاره کانت دهرینه،
تۆ له (زهوی و) دۆلی پیرۆزی «طوا» دای ﴿۱۲﴾